

Credința Mariei

Text biblic: Luca 1:36-45,56

Versetul de aur

Cum a auzit Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece, și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt. Ea a strigat cu glas tare: "Binecuvântată ești tu între femei!"

Luca 1:41-42a

Introducere

În această lecție, vom vedea cât de contagioasă poate să fie bucuria de avea copii, de la mama lui Ioan Botezătorul până la Maria mama lui Isus. Tradiția bisericii timpurii l-a identificat în unanimitate pe Luca, un medic și tovarăș de călătorie al lui Pavel, ca fiind scriitorul celei de-a treia Evanghelii și al cărții Faptele Apostolilor (Col 4:11-14). Deși dovezile sunt puține, există șansa ca Luca să fi fost singurul autor dintre Neamuri din Noul Testament. Unii cercetători au stabilit data scrierii în jurul anului 60 AD. Acest lucru s-a întâmplat cel mai probabil în timp ce Pavel era întemnițat la Cezarea.

Unul dintre martorii oculari pe care Luca ar fi putut vorbi a fost Maria, mama lui Isus. Un astfel de interviu nu ar fi surprinzător, deoarece Evanghelia după Luca conține mai mult material cu privire la femei decât oricare dintre celelalte Evanghelii sinoptice, Matei și Marcu. Un exemplu al acestui material unic Evangheliei lui Luca este interacțiunea lui Isus cu Maria și Marta din Luca 10:38-42. Un alt exemplu este textul de astăzi. Pe măsură ce textul începe, nașterea persoanei care a ajuns să fie cunoscută sub numele de Ioan Botezătorul a fost prezisă (Luca 1:5-25), la fel ca și nașterea lui Isus (1:26-35, ambele fiind anunțate de un înger.

Contextul lecției

I. Maria primește stirea (Luca 1:36-38)

A. Incurajarea de a crede (v 36-37)

Cel care vorbește Mariei este îngerul Gabriel (Luca 1:26-27). Nu este sigur exact ce rudenie sunt Elisabeta și Maria. Sarcina Elisabetei a fost prezisă, deși ea era bătrână. Aceasta o face pe Maria încredincioasă.

B. Credință și supunere (v 38)

Atât bătrânul preot Zaharia, cât și tânăra fecioară Maria au pus întrebarea: "cum voi cunoaște?" (Luca 1: 18, 34). Cu toate acestea, răspunsurile Îngerului Gabriel are răspuns diferit pentru fiecare. Zaharia a cerut un semn-un răspuns, și a amuțit. Reacția Mariei, pe de altă parte, a fost una de cercetare nevinovată, având în vedere umilința ei ulterioară, așa cum se vede în acest verset. Ea a fost dispusă să facă orice lucru pe care Dumnezeu l-ar cere. Credința fecioarei Maria a depășit-o pe cea a unui preot bătrân! Credința Mariei poate fi comparată și contrastată cu cea a Anei care ruga pe Dumnezeu să aibe copil (1 Sam 1:10-20).

II. O întâlnire fericită (Luca 1:39-45,56)

A. Călătorie plină de speranță (v 39-40)

Maria locuia în "Nazaret, un sat din Galileea" (Luca 1:26), în timp ce Elisabeta și soțul ei, Zaharia, locuiau într-un sat din Iudeea, la o distanță de aproape 70 de mile. Graba în care Maria a plecat la Elisabeta a reflectat dorința ei de a vedea această minune de care ia spus Îngerul. La intrarea în casă, Maria a început un schimb normal de salutări cu Elisabeta.

B. Salutul Mariei (v 41-44)

Urarea Mariei a făcut ca copilul din pântecele Elisabetei să salte. Elisabeta și-a dat seama că

ruda ei mai mică era însărcinată când cele două s-au întâlnit, provocând o reacție uimitoare!

Desigur, nu este nimic neobișnuit ca un copil să se miște în pântece. Dar momentul acestei reacții, este semnificativ având în vedere relația care apare mai târziu între Isus și Ioan Botezătorul. Acesta din urmă urma să fie "umplut cu Duhul Sfânt încă din pântecele mamei sale" și ca imputernicire "el va întoarce pe mulți din fii lui Israel la Domnul (Luca 1:15-17). Nu numai asta, ci și faptul că Maria a fost însărcinată i-a fost dezvăluit. Elisabeta nu putea să tacă cu privire la evenimentele care se întâmplau. Când mama Domnului apare la ușa ei, Elisabeta rostește o binecuvântare pentru Maria.

C. Binecuvântată să-ți fie credința (v 45,56)

În timp ce binecuvântarea din Luca 1:42 s-a bazat pe faptul că Maria urma să-l nască pe Mesia, binecuvântarea pronunțată aici se bazează pe credința ei (cea care a crezut). Credința Mariei contrastează cu necredința bătrânului preot Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul (Luca 1:5-20). Folosirea cuvântului binecuvântat include de obicei un motiv sau o explicație pentru ca cineva să fie considerat binecuvântat. Vedem un astfel de motiv aici. Maria a fost binecuvântată pentru că credea că Domnul își va împlini promisiunile față de ea.

Cele trei luni petrecute cu Elisabeta au fost, fără îndoială, o binecuvântare suplimentară pentru Maria. Aici era un loc sigur pentru această tânără să se adapteze la situația ei schimbată, în timp ce Elisabeta îi oferea sprijin. Maria a fost, fără îndoială, o binecuvântare pentru Elisabeta în schimb, deoarece femeia mai în vârstă din ultima etapă a sarcinii ei avea probabil nevoie de ajutorul unei persoane mai tinere.

CONCLUZII

Ca preot experimentat, Zaharia a fost la fel de bine educat în lucrurile lui Dumnezeu. Te-ai aștepta ca el să aibă o credință mai mare. Dar credința mai mare se găsește la Maria. Ceea ce i s-a cerut Mariei să accepte nu a fost un lucru ușor, iar Dumnezeu a înțeles acest lucru. Încurajând credința Mariei, îngerul i-a arătat-o atât povestea lui Avraam și a Sarei, cât și ce se întâmpla cu Elisabeta. Dumnezeu vă poate chema la un rol similar cu cel al îngerului în timp ce prezentați unei persoane campionii credinței și viitorul către un exemplu al modului în care lucrează acum Dumnezeu.